

Uchwała Nr 170
Komitetu Monitorującego
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020
z dnia 10 czerwca 2020 roku

w sprawie dodania nowego działania M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19 (art. 39b) do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

Zgodnie z art. 49 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 uchwała, co następuje:

§ 1.

Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 pozytywnie opiniuje dodanie do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 nowego działania M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19 (art. 39b), zawartego w załączniku do uchwały.

§ 2.

Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 upoważnia Instytucję Zarządzającą do dokonania stosownych zmian w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 będących bezpośrednią konsekwencją dokonania zmian określonych w § 1.

§ 3.

Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 upoważnia Instytucję Zarządzającą do dokonania zmian Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 zawartych w załączniku do uchwały, w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską.

§ 4.

Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 upoważnia Instytucję Zarządzającą do dokonania zmian Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 zawartych w załączniku do uchwały, w przypadku zmian w rozporządzeniu 1305/2013.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Ryszard Kamiński

Przewodniczący

Komitetu Monitorującego Program Rozwoju

Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020

/podpisano elektronicznie/

Załącznik do uchwały Nr170 Komitetu Monitorującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 z dnia 10 czerwca 2020 r.

Działanie	M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19 (art. 39b)
Poddziałanie
Typ operacji	Pomoc dla rolników szczególnie dotkniętych kryzysem COVID-19
Strona	

Rodzaj zmiany:

Uwzględnienie w PROW 2014-2020 możliwości realizacji działania M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19 (art. 39b), poprzez dodanie w części *Opis poszczególnych działań*, poniższego opisu szczegółowego ww. działania.

8.2.... M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19. (art. 39b).

8.2.....1. Podstawa prawna

Artykuł 39b rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005.

8.2.....2. Ogólny opis działania łącznie z jego logiką interwencji i wkładem w cele szczegółowe oraz cele przekrojowe.

Działanie M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19 (art. 39b) zostało zaprogramowane w związku z sytuacją wywołaną epidemią COVID-19 i jest jednorazowym, nadzwyczajnym mechanizmem będącym odpowiedzią na problemy z płynnością finansową zagrażającą ciągłości działalności rolniczej.

Okres ponoszenia największych strat dochodów rolników przypadł głównie na miesiące marzec i kwiecień 2020 r., kiedy to, z uwagi na zamknięcie lub znaczne ograniczenie funkcjonowania wielu lokalnych miejsc handlu detalicznego, zamknięcie sektora usług hotelarskich i gastronomicznych w wielu krajach UE czy ograniczeń w eksporcie, w tym wprowadzonych kontroli na granicach

i w konsekwencji zakłóceń w transporcie międzynarodowym, nastąpił niespodziewany i gwałtowny spadek popytu na produkty rolne i w konsekwencji spadek cen.

Działanie obejmować będzie następujące sektory (rodzaje produkcji rolnej):

- bydła (wołowina),
- świń (prosięta/lochy),
- owiec,
- kóz,
- drobiu rzeźnego (kurczęta, gęsi i indyki),
- drobiu nieśnego (produkcja jaj kur mięsnych) oraz
- upraw roślin ozdobnych (pod osłonami ogrzewanymi).

Jak wynika z przeprowadzonych analiz sektory te zostały w największym stopniu dotknięte załamaniem się rynku w wyniku wystąpienia pandemii COVID-19.

W ramach ww. sektorów wsparcia w kontekście płynności finansowej wymagają gospodarstwa o minimalnym rozmiarze produkcji, opisanym w części „Warunki kwalifikowalności”, który generuje wymierne problemy finansowe po stronie rolnika.

Poprzez wypłatę pomocy rolnikom udzielane będzie wsparcie mające na celu zrekompensowanie dochodów utraconych w wyniku wystąpienia pandemii COVID-19 w sektorach produkcji rolnej które zostały dotknięte kryzysem w największym stopniu.

Biorąc pod uwagę wysokość strat w poszczególnych sektorach produkcji rolnej jak również ograniczony budżet przewidziany na to działanie w stosunku do tych sektorów zidentyfikowano największe potrzeby w zakresie natychmiastowego wsparcia, którego celem jest rekompensata przynajmniej części strat jakie rolnicy ponieśli w wyniku wystąpienia pandemii COVID-19 i rozwiązania problemów z płynnością finansową zagrażającą ciągłości działalności rolniczej gospodarstw prowadzących produkcję w tych sektorach.

Działanie będzie realizowane na terenie całego kraju.

Działanie M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym z COVID-19. (art. 39b) przyczyni się do realizacji priorytetu 2, dotyczącego zwiększenia konkurencyjności gospodarstw rolnych, a w szczególności celu szczegółowego 2a „Poprawa wyników gospodarczych wszystkich gospodarstw oraz ułatwianie restrukturyzacji i modernizacji gospodarstw, szczególnie z myślą o zwiększeniu uczestnictwa w rynku i zorientowania na rynek, a także zróżnicowania produkcji rolnej”.

8.2.....3. Zakres, poziom wsparcia, kwalifikujący się beneficjenci oraz w stosownym przypadku, metoda obliczania kwoty lub stawki wsparcia w podziale na poddziałania i / lub rodzaju operacji w razie potrzeby. Dla każdego rodzaju operacji specyfikacja kosztów kwalifikowalnych, warunki

kwalifikowalności, kwoty mające zastosowanie oraz stawki wsparcia i zasady w odniesieniu do ustalania kryteriów wyboru.

8.2.....3.1. Pomoc dla rolników szczególnie dotkniętych kryzysem COVID-19

Poddziałanie:

•

8.2.....3.1.1 Opis rodzaju operacji

Wsparcie zostało zaprogramowane w związku z sytuacją wywołaną epidemią COVID-19 i jest jednorazowym, nadzwyczajnym mechanizmem będącym odpowiedzią na problemy z płynnością finansową zagrażającą ciągłości działalności rolniczej gospodarstw prowadzących produkcję w sektorach, które w największym stopniu zostały dotknięte skutkami COVID-19.

8.2.....3.1.2. Rodzaj wsparcia

Pomoc ma formę ryczałtu wypłacanego w zależności od rodzaju i wielkości prowadzonej produkcji rolnej i ma na celu zapewnienie ciągłości prowadzonej działalności poprzez częściową rekompensatę utraconego w wyniku wystąpienia pandemii COVID-19 dochodu.

8.2.....3.1.3. Powiązania z innymi aktami prawnymi

- rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
- rozporządzenie (UE) nr 1307/2013
- ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt

8.2.....3.1.4. Beneficjenci

Rolnik

8.2.....3.1.5. Koszty kwalifikowalne

Nie dotyczy.

8.2.....3.1.6. Warunki kwalifikowalności

Pomoc może być przyznana rolnikowi, który prowadzi na terytorium RP produkcję:

- co najmniej 3 szt. bydła płci męskiej, w wieku od 12 miesięcy do 24 miesięcy,
- co najmniej 21 szt. świń urodzonych w gospodarstwie rolnika,
- co najmniej 10 szt. owiec płci żeńskiej, w wieku od 12 miesięcy,
- co najmniej 5 szt. kóz płci żeńskiej, w wieku od 12 miesięcy,
- co najmniej 1000 szt. kurcząt rzeźnych,
- co najmniej 1000 szt. gęsi rzeźnych,
- co najmniej 1000 szt. indyków rzeźnych,

- jaj wylęgowych kur mięsnych od co najmniej 1000 szt. drobiu nieśnego,
- roślin ozdobnych uprawianych w szklarniach ogrzewanych na powierzchni uprawy co najmniej 25 m²,
- roślin ozdobnych uprawianych w tunelach foliowych ogrzewanych na powierzchni co najmniej 50 m².

Płatność jest przyznawana 1 raz dla rolnika. W przypadku gospodarstwa w którym występuje kilka rodzajów produkcji, pomoc może być przyznana do 1 rodzaju produkcji.

8.2.....3.1.7. Zasady dotyczące ustalania kryteriów wyboru

Brak kryteriów wyboru. Zakłada się, że wsparcie otrzymają wszyscy wnioskujący, spełniający warunki kwalifikowalności, a wybór grupy docelowej został dokonany na poziomie analizy poszczególnych sektorów i został przełożony na warunki kwalifikowalności.

8.2.....3.1.8. Kwoty i stawki wsparcia (mające zastosowanie)

Szacuje się że wysokość wsparcia wynosić będzie:

- od 2 200 do 20 000 zł – w przypadku bydła,
- od 1 700 do 20 000 zł – w przypadku świń,
- od 1 700 do 5 000zł - w przypadku owiec,
- od 500 do 3 000zł – w przypadku kóz,
- od 1 000 do 20 000 zł – w przypadku drobiu,
- od 600 do 20 000 zł – w przypadku roślin ozdobnych.

Kwoty powyższe są szacunkowe i mogą ulec zmianie m.in. ze względu na zmiany kursu euro i trudności w dokładnym oszacowaniu liczby gospodarstw które poniosły straty związane z pandemią COVID-19 oraz budżetu przeznaczanego na realizację działania. Ostateczne stawki zostaną ustalone przez Agencję Płatniczą po zakończeniu naboru wniosków na podstawie liczby kwalifikujących się do wsparcia rolników z uwzględnieniem limitu dostępnych środków, co oznacza że maksymalne stawki mogą być wyższe w przypadku mniejszej od zakładanej liczby wnioskodawców, z zachowaniem limitów określonych w przepisach rozporządzenia 1305/2013.

Szczegółowe zasady ustalania stawek płatności w poszczególnych sektorach zostaną określone w przepisach krajowych z uwzględnieniem wielkości produkcji prowadzonej w gospodarstwie.

8.2.....3.1.9. Możliwość weryfikacji i kontroli działań lub rodzajów operacji.

8.2.....3.1.9.1. Ryzyko lub ryzyka związane z realizacją działań

Jest to nowe działanie nierealizowane dotychczas w ramach PROW 2014-2020 wobec czego mogą wystąpić trudności w zakresie weryfikacji potwierdzenia prowadzenia określonego rodzaju produkcji

w wymaganym okresie w danym gospodarstwie, ustalenia wysokości stawek wsparcia oraz konieczności wypłaty pomocy w ograniczonym legislacją UE terminie.

8.2....3.1.9.2. Działania łagodzące

Określenie szczegółowych warunków kwalifikowalności w taki sposób aby kontrola ich spełnienia prowadzona była przede wszystkim w oparciu o dane będące w posiadaniu agencji płatniczej lub z wykorzystaniem jak najmniejszej liczby i objętości dokumentów przedkładanych wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy, co także powinno pozwolić na skrócenie procesu przyznawania pomocy.

8.2....3.1.9.3. Ogólna ocena działania

Po realizacji wskazanych działań łagodzących realizacja działania nie będzie zagrożona.

8.2....3.1.10. Metoda obliczania kwoty lub stawki wsparcia, w stosownym przypadku

Podstawą dla ustalenia wysokości wsparcia są dane statystyczne, inne obiektywne informacje oraz ocena ekspercka, stosownie do art. 67 ust. 5 lit. a pkt i rozporządzenia 1303/2013.

Punktem wyjścia przy ustaleniu wysokości wsparcia w poszczególnych grupach rolników ze względu na rodzaj produkcji była analiza i ocena płynności finansowej rolników przez pryzmat uogólnionych wniosków płynących z analizy systematycznie gromadzonych danych rynkowych oraz innych sygnałów rynkowych i eksperckiej wiedzy specjalistów zajmujących się analizą rynków rolnych.

Zróżnicowanie w poszczególnych grupach rolników ze względu na skalę produkcji skorelowane zostało ze skalą problemów związanych z płynnością finansową.

Przy ustalaniu wysokości wsparcia brano pod uwagę zarówno spadek cen, problemy ze zbytem, wydłużenie procesu produkcji i konieczność ponoszenia wyższych kosztów produkcji.

Z uwagi na ograniczoną wysokość środków możliwą do wykorzystania w ramach tego działania stosownie do art.59 ust. 6a rozporządzenia 1305/2013 oraz z uwagi na dużą liczbę potencjalnych beneficjentów, wymagających wsparcia na podstawie art. 39a rozporządzenia 1305/2013, wysokość stawek wsparcia przewidzianych dla poszczególnych grup rolników jest poniżej stawek płatności, które byłyby możliwe do zastosowania w oparciu o tą samą analizę i rozeznanie sytuacji rolników w poszczególnych sektorach, w jakiej się znaleźli w związku z COVID-19.

1. Przepis, zgodnie z którym będzie dokonana zmiana:

Art. 11 b) (i)rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013.

2. Data konsultacji z Komitetem Monitorującym PROW 2014-2020: .10 czerwca 2020 r.

3. Uzasadnienie proponowanej zmiany:

Wprowadzenie proponowanej zmiany polegającej na dodaniu nowego działania M21 - Wyjątkowa tymczasowa pomoc na rzecz rolników i MŚP działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych, którzy zostali najciężej dotknięci kryzysem związanym

z COVID-19. (art. 39b) pozwoli na objęcie wsparciem rolników, mających problemy z utrzymaniem płynności finansowej gospodarstw rolnych prowadzących produkcję w sektorach, które w największym stopniu zostały dotknięte skutkami COVID-19, co bezpośrednio zagraża utrzymaniu ciągłości działalności rolniczej w tych gospodarstwach. Do najbardziej poszkodowanych w wyniku tego kryzysu zaliczają się gospodarstwa zajmujące się produkcją: wołowiny, trzody chlewnej, drobiu rzeźnego oraz produkcji jaj kur mięsnych, baraniny/jagnięciny, kóz oraz kwiatów ciętych i innych roślin ozdobnych pod osłonami.

W wyniku wystąpienia pandemii COVID-19 średnie ceny skupu spadły:

- bydła o 8,5%;
- świń o 25,5%;
- kurcząt brojlerów o 14%;
- indyków rzeźnych o 9,7%;
- gęsi rzeźnych o 9,2%;
- jagnięciny o 10,1%.

W sytuacji załamania się cen skupu kurczaków typu brojler, wielu producentów żywca nie zdecydowało się na wstawienie kolejnego cyklu produkcyjnego. W tej sytuacji, producenci jaj wylęgowych do produkcji piskląt kurzych typu brojler zostali zmuszeni do przekierowania części tych jaj do przemysłu, co wiązało się z dużymi stratami finansowymi.

Wobec zamknięcia sektora HORECA w wyniku pandemii COVID-19, jak również wobec załamania się działalności agroturystycznej znacząco spadła sprzedaż niektórych produktów sektora koziego. Znacznemu ograniczeniu uległa przepustowość kanałów dystrybucji kwiatów ciętych i roślin ozdobnych pochodzących z upraw pod osłonami ogrzewanymi (szklarniami i tunelami foliowymi) - szacuje się że w okresie marzec - kwiecień br. producenci z tego sektora utracili połowę swojego rocznego dochodu.

W wyniku pandemii COVID-19 sektor wołowiny w Polsce znalazł się w wyjątkowo trudnej sytuacji zważywszy, że produkcja polskiego sektora wołowiny jest ukierunkowana na eksport (ok. 80%), a w wyniku niezbędnych w walce z pandemią ograniczeń w handlu i sytuacji we Włoszech, głównego odbiorcy mięsa wołowego i żywca wołowego z Polski oraz zamknięcia branży HORECA, polscy producenci i przetwórcy znaleźli się w wyjątkowo trudnej sytuacji. W konsekwencji część ubojni w Polsce zawiesiła działalność, podczas gdy część z nich ograniczyła skup bydła i uboje (ilość ubojów zmniejszyła się o ok. 1/3), a producenci doświadczyli spadków cen bydła o średnio o 8,5%.

Efekt rynkowy COVID-19 w postaci spadku cen skupu o 25,5% tuczników pojawił się w sektorze wieprzowiny nieco później i dotknął wszystkie typy gospodarstw zaangażowanych w produkcję świń,

jednak największy, negatywny wpływ na długoterminowy rozwój segmentu gospodarstw opierających swoją działalność o własny materiał rozrodczy t.j. tradycyjnych form chowu trzody opartej na cyklu zamkniętym, tradycyjnych lokalnych rasach, prowadzonych w gospodarstwach rodzinnych o małej i średniej skali produkcji. Producenci świń w Polsce od kilku lat borykają się z rosnącą liczbą importowanych prosiąt przy jednoczesnej silnej redukcji liczby loch. Spadające równoległe ze spadkiem cen tuczniaków ceny prosiąt powodują spadek opłacalności w gospodarstwach specjalizujących się w produkcji prosiąt (zwykle gospodarstw mniejszych i średniej wielkości). Taka tendencja może skutkować wycofaniem się z produkcji gospodarstw, których utrzymanie na rynku jest kluczowe dla zachowania produkcji świń w oparciu o stado podstawowe świń.

W 2019 r. produkcja żywca drobiowego szacowana była na 3598 tys. ton a produkcja mięsa drobiowego wraz z podrobami na poziomie ok. 3058 tys. ton, przy czym udział sprzedaży zagranicznej wyniósł około 47%. Od marca br. występowały duże zaburzenia w eksporcie mięsa drobiowego z Polski (szacowany przez sektor spadek to 20-30%), w związku z czym mięso przeznaczone na eksport trafiało do chłodni. Ubojnie, pomimo zawartych umów z producentami żywca drobiowego, nie odbierały zakontraktowanego żywca, co wynikało z braku możliwości sprzedaży jak i dalszego składowania mięsa w chłodniach. Szczególnie dramatyczna sytuacja wystąpiła w stadach brojlerów kurczących. W związku z krótkim cyklem produkcji (ok. 42 dni), każdy dzień wydłużenia cyklu tuczu skokowo pogarszał sytuację dobrostanu stada, a w przypadkach braku skupu tego drobiu, wymuszał jego utylizację.

Eksport niemalże w 100% odpowiada za sprzedaż polskiego mięsa baraniego i jagniąt żywych. W ostatnich latach około 50% corocznego eksportu jagniąt koncentrowało się w miesiącach marzec-kwiecień, czyli w okresie wystąpienia pandemii COVID-19. Szczególnie trudna sytuacja powstała na rynku jagnięciny. W okresie poprzedzającym Wielkanoc zwykle sprzedawano za granicę ok. 70-80% jagniąt rzeźnych, głównie do Włoch. Straty polegają więc m.in na utracie przychodów z eksportu jagniąt i konieczności ich dalszego chowu i późniejszej sprzedaży po mniej atrakcyjnej cenie. Dodatkowo pod koniec kwietnia owce górskie tradycyjnie wychodzą na wypasy i niesprzedane jagnięta stwarzają poważny problem, ponieważ pozostając z matkami nadal spożywają mleko, które w tym okresie powinno być już przeznaczone na produkcję polskich zarejestrowanych wyrobów regionalnych (serów: oscypek, redykołka i bryndza podhalańska), co generuje dodatkowe straty w tym sektorze.

Produkty spożywcze wytwarzane na bazie chowu kóz (sery, mięso kozie) są w przeważającej części dystrybuowane poprzez lokalne i regionalne, kanały rynkowe, w ramach których sprzedaż w wyniku pandemii COVID-19 w dużym stopniu była ograniczona. Efektem tego może być spadek pogłowia kóz co m.in wpłynie na pogorszenie warunków naturalnych na halach górskich i trudnodostępnych pastwiskach.

W ostatnich latach produkcja roślin ozdobnych w Polsce prowadzona była na powierzchni ponad 12 tys. ha, a jej łączna wartość wynosiła blisko 800 mln EUR. Na ogół są to producenci dostarczający

kwiaty cięte i rośliny ozdobne pochodzące z upraw pod osłonami ogrzewanymi (szklarniami i tunelami foliowymi). Szacuje się, że okres ponoszenia największych strat dochodów przez tych producentów przypadł głównie na miesiące marzec i kwiecień br, kiedy to z uwagi na zamknięcie lub znaczne ograniczenie funkcjonowania wielu lokalnych miejsc handlu detalicznego, takich jak kwaciarnie, giełdy czy targowiska oraz ograniczeń w eksporcie popyt w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 na produkty tego sektora uległ gwałtownemu i bardzo głębokiemu załamaniu.

Mimo że warunki kwalifikowalności odnoszą się do płci to jednak ma to jedynie na celu wyodrębnienie gospodarstw o określonym profilu (warunek dostępu). W przypadku bydła warunek dotyczący minimalnej liczby utrzymywanych zwierząt pozwala jedynie na wyodrębnienie gospodarstw prowadzących produkcję bydła mięsnego (odseparowanie gospodarstw utrzymujących jedynie bydło mleczne – płci żeńskiej), jednak wsparcie nie ogranicza się do męskich osobników zakładając że w celach rzeźnych utrzymywane są zarówno osobniki męskie jak i żeńskie. W gospodarstwie utrzymującym 3 sztuki bydła męskiego prawdopodobnie utrzymywane są sztuki żeńskie także w celach rzeźnych. Odwrotnie jest w przypadku owiec, kóz i trzody chlewnej, gdzie wsparcie dotyczy stad opierających się o własne stado podstawowe. Choć wsparcie dotyczy całego stada, a przede wszystkim rolnika, to jednak gospodarstwo identyfikowane jest przez obecność żeńskich osobników (stado podstawowe).

4. Oczekiwany efekt wprowadzenia zmiany:

Wynikiem proponowanej zmiany polegającej na udzieleniu pomocy rolnikom w największym stopniu dotkniętym skutkami pandemii COVID-19, będzie zachęta do utrzymania prowadzonej w tych gospodarstwach produkcji rolnej, dzięki czemu wiele gospodarstw rolnych utrzyma płynność finansową i uniknie bankructwa wobec czego zostaną utrzymane miejsca pracy i źródła dochodów dla ich właścicieli.

5. Wpływ zmiany na wskaźniki:

Proponowana zmiana wpłynie na wartość wskaźników w ramach celu szczegółowego 2A) *Poprawa wyników gospodarczych wszystkich gospodarstw oraz ułatwianie restrukturyzacji i modernizacji gospodarstw, szczególnie z myślą o zwiększeniu uczestnictwa w rynku i zorientowania na rynek:*

- Całkowite wydatki publiczne w EUR w ramach nowego instrumentu wsparcia - zwiększenie o 136 689 562 EUR;
- Liczba gospodarstw otrzymujących wsparcie w ramach nowego instrumentu wsparcia – wzrost o ok. 130 000.

6. Wpływ na Umowę Partnerstwa:

7. Powiązanie z Umową Partnerstwa: